

ἐκλογῆς προβάλλ' ἡμέρα,
τραλαλά μας, τραλαλά.

Ἐκλογῆς με πᾶνει λύσσα
καὶ τραβῶν σ' ἄγες κάλπας ἴσα,
καὶ φωνάζω καὶ χακρίζω,
καὶ τὸν ψῆφον μου χακρίζω,
καὶ τὰ χεῖρά μου μακρίζω.

Φ.— Ξαναπέστο, Θεοδώρακι...
γέμα σου, κούμπασε Σπυράκη.
Βάρδα ἔμπρός, θά ρίξω μπάρδο
γὰ τὸν Σπύρο τὸν κουμπάρο,
καὶ τάστετα θά τάρῃσω
καὶ Μερκούρη θά ψηφίσω.

Κύττα καὶ τοὺς Πειραιώτας πῶς τοὺς πᾶνει τὸ μπουρὶ
καὶ Θανάσαρος φωνάζουν, δαυλαλάι καὶ σφυρί,
μὰ περιεργὸν τῶντι πῶς ἀκόμη κ' ἐκεῖ πέρα
δὲν συνεκροτᾶθι μάχη τῆς Ἰουλιᾶς μας προδοτῆρα.

Πλὴν μακθάνω με χαρὰν μου, προσφιλεῖς μου συμπόλιται,
πῶς κ' ἐκεῖ σ' ἄγες Ἐπαρχίας σάλος μάχης ἀπειλεῖται,
κ' ἔμαθε μετὰ χαρὰς τῆς κ' ἡ πατρὶς Μακεδονίᾳ
πῶς παντοῦ τὸν ψυροφόρον διεραρόγησαν κενάκι.

Κύττα κοσμογχαλασά!...
ἔμπρός σ' ἄγες κάλπας θά κορῶσω,
κ' ἴσω μες σ' τὴν Ἐκκλησίᾳ
κάποιον φίλο μακχιρῶσω.

Ἄχ! πῶς ἤθελα νὰ γίνῃ, Περικλέτο πατριώτη,
κ' ἄλλη μάχη σὰν τὴν πρώτην,
καὶ νὰ μὴν ἀρῆσω πάστα σ' ἕνα Ζαχαροπλαστεῖο
καὶ νὰ κάνω τὸν ἀστῆ.

Π.— Τρέχω σ' ἄγες κάλπας, Φασουλῆ, μ' ἐκλογικὸ φουσατό,
κ' ὅποιος τὸν Δῆμον ἀγαπᾷ Μερκούρη ψηφισάτω.
Ἄν ἔβγη τοῦτος Δῆμαρχος ὠφέλεια δική μας,
κ' ἄς ρίξωμε σ' τὸν Σπύραρο κερφότο τὸ κουκὶ μας.

Φ.— Πρὸς τὸν Μερκούρη ἐτρέξα καὶ τοῦπα πότισέ με,
πρὸς τὸν Μερκούρη ἐτρέξα καὶ τοῦπα φώτισέ με,
κ' ὁ Σπύραρος μ' ἐπότισε
κ' ὁ Σπύραρος μ' ἐρώτισε,
κ' εἶδα νερὸ σ' τῆ βρούσι μου, σ' τὸ δρόμο μου φανᾶρι
σὰν ἦλιο καὶ φηγύρι.

Π.— Ἐγὼ γὰρ τὸν Μερκούραρο πούλω καὶ τὸ βρακὶ μου
καὶ πάω μες σ' τὴν κάλπη του νὰ ρίξω τὸ κουκὶ μου.
Κ' ἐρέτος ἀπεράσινα, παιδιὰ μου, δίγως ἄλλο
περιστερᾶκι κἀκκαπὶ τὸν Σπύραρο νὰ βγάλω.

Λίσι, λιὺς μετὰ τὰ βρολιὰ
τὸν Σπύρο πῶς θά βγάλῃ,
τὸ κελαιδοῦν καὶ τὰ πούλι,
τὸ λέν κ' οἱ παπαγάλου.

Φ.— Παῖδες Ἑλλήνων τρέξετε καὶ γίνετε θυσιᾶ...
τὸν παπαγάλο τοῦ Κωστή τοῦ Παλιγγενεσιᾶ
θέλειε καφεῖ; τὸν ἐρωτοῦν, κ' αὐτὸς ὁ πληρωμένους
Μερκούραρος Μερκούραρος φωνάζει λυσσακμένους.

Ὁ γέρος τῶπε, βρε πούλι,
τοῦ λέν οἱ Κορδονάτοι,
μὰ τοῦτο σκούζει πρὸ πούλι
μὲ πείσμα καὶ γεινᾶτι,
κ' ὁ Κώστας Ἀγγελόπουλος, πούνακ καὶ ρίτωρ λαῦρος,
νομιζῶ πῶς σὰν ἄγγελος θά φτεροῦσῃ μαῦρος.

Π.— Τοὺς Μερκούρηδες κυττάζω, μὰ καὶ τοὺς Ἀγγελόπου-
λοῦς,
καὶ ψηφίζω καὶ Παρέδρους καὶ Δημοτικούς Συμβούλους,
ποῦ δὲν ἔχουν τελειοῦ
καὶ μοῦ σφίγγουν τὸν λαϊμό.

Ψῆφισε κ' ἐμένε, μάραμπα, μοῦ φωνάζουν τόσασι μούρακι,
νὰ καὶ τοῦτος, νὰ κ' ἐκεῖνος ὁ φιλόδοξος μουμρούνης,
καὶ κατόπιν μετὰ τὰ χεῖρα, πούνακ μαῦρ ἀπὸ μουντζούρακι,
τρίβωντας τὰ μούτσουνα μου γίνονται λαὸς μουντζούρακι.

Φ.— Τρέξε, παλιοκαφρενέ,
κ' ἔλους ψῆφισε σ' τὸ ναί,
πέρα πέρα νάβγουν ὄλοι
καὶ νὰ κάνουν περιβόλι
τῆς Ἀθῆνας μας τὴν πόλι.

Π.— Τῆς παρλάταις σου ν' ἀφήσης
καὶ Μερκούρη νὰ ψηφίσῃς,
κ' ὕστερα νὰ μούλῃς πάπα
νὰ σοῦ δώσω μεῖνα φάπα.

Φ.— Ζήτ' ὁ Σπύρος... ποῦρι ποῦρι,
ἔχεις κούτελο καὶ μούρη;
δῶσε ψῆφο τοῦ Μερκούρη.

Καὶ καμψόσαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Τὸν μεγάλον Κομβελίον, τραγωδιᾶν τοῦ Σακίπτῆρου,
τὸν μετέφρασε τελείως μετὰ θέρηης διαπύρου
Μιχαὴλ ὁ Δαμαρῆλος, ὁ δεινὸς Σακίππῆρας,
καὶ πολλῶν τραγωδιῶν του γλαφυροῦ μεταφραστῆς.

Συστήνεται καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ σὰς δούλου
ἢ κλασικῆ Σκουσιτιᾶς, ἔπος με ροψωδιᾶς,
τοῦ Πολυβίου ἀτύρα τοῦ Δημητρακοπούλου
περιγελάστρα, τσουχητῆ, μὲ πλουτοῦν εὐφραδειᾶς,
κ' ὁ Κόντες ὁ Κουρούπης τῆς θά μείνη σ' τὸν αἰῶνα...
μὰ δι' αὐτὴν σὰς ἐγράψα πολλά καὶ τὸν γεμῶνα.

